

היא נראית חתיכה משגעת? - אם אתה איש-מכס - היזהר!
מקצוע חדש כשם לאחרונה בין נערות-הזוהר הישראליות:

המתברייחיות

לא לקלקל את שמה הטוב. התיירת הסכימה, חזרה לארצות-הברית באניה יחד עם מכר-יתה. הבחור עלה על המטוס לניו-יורק. כשהאניה נכנסה לנמל, הוא כבר חיכה לה, חיבק אותה בזרועותיו, וכמו גיטלמן אמיתי עזר לה לשחרר את המכונת מהמכס. אחר כך לקח את המכונת לטיול קצר - ולא חזר יותר. התיירת המסכנה מצאה את מכונתה חונה ליד הבית, ריקה מ-בנוי, ועל חלונה דו"ח חנייה במקום אסור. היא עדיין מחכה לארוסה, ועד היום אין לה מושג על הדרך בה נוצלו היא ומכונתה. הפעם הזה, במקרה, השתלם. הצעיר חזר לארץ, התחתן עם צעירה נחמדה והם חיים יחד באושר עד היום. וגם בעושר.

אוסבע

יקירתי



מ קרה נוסף של מכרית שלא נתפס קשור בחופעה כמעט עלי-טבעית. מעשה שהיה כך היה: בירושלים חי לו ערבי מוסלמי, האוהב שני דברים בחיים. הראשון זה חשיש. הוא מעשן אותו, אוכל אותו, ומתפרנס מהברחתו לחו"ל.

הדבר השני שהוא אוהב זה הכלבה שלו, מגזע בלתי מוגדר, אשר שמה אוסבע (אצבע בערבית). שני בניה הצעירים של הכלבה ניקראים בופלוק (גרגור) ונאפט (כמות החשיש לסיגריה אחת).

המשפחה חיה באושר, עד שיום אחד ביקר אותה ישראלי, שבין שאר עיסוקיו הוא גם מלשין. הערבי כיבד אותו בנרגילה, ואחר-כך הלך לקבור את שארית החשיש במקום המתבוא שלו, באחת החצרות השכונת. המלשין עקב אחריו, וכעבור חצי שעה הגיעה המשטרה. זו ערכה חיפוש שטחי בדירה, סתם בשביל הרושם, ומיד ניגשה למקום המתבוא עליו ידעה. הערבי עמד בצד עצוב, משלים עם מר גורלו, כאשר לתדהמתו נוכח שמקום המתבוא ריק! המשטרה חפרה וחפרה עד שהמקום נראה כמו תעלת בלאומילך, ואחר כך הסי-



ו ויצריה ידועה כשעונים ובגבינית. צרפת בינות ובנשים. ישראל מפורסמת כבר מזמן במשה דיין, תפוזים, ובעוד כל מיני דברים. אך מאז המלחמה נוסף לרשימה מוצר איכות ישראלי חדש - חשיש מטיב מעולה, המבוקש בעולם כולו, והמכונה בצדק חשיש ישראלי.

נכון שהשימוש והמסחר במוצר החדש הזה הוא לא כל כך חוקי, אך סיבה פעוטה זו לא מפריעה לעסקיהם הפורחים של סוחריו החשיש לפרוץ עוד יותר, וליצוא ההולך וגובר של הסם מישראל לכל חלקי תבל, ובעיקר לאמריקה. יצוא זה מכניס לישראל, גם אם לא לאוצר, מיליונים רבים במטבע זר.

העובדה המעניינת אולי ביותר בכל ה-עסק המחושש הזה: מרבית המברייחים הן מברייחות. ומרבית המברייחות - הן נערות זוהר.

הסיבות לכך שונות: הן נראות תמימות יותר וחשודות פחות מגברים, ומצוידות ב-אביזרים טבעיים המקלים עליהן את המלאכה, כגון שדיים גדולים, בטן בהריון, או אביזרי לבוש מטורפים ששום גבר לא יכול להתעטף בהם.

הנערות עצמן מוכנות להסתכן יותר מגברים ומורת רוחן שהוא בסופו של דבר צנוע יחסית לסיכון. בנוסף לזה, אין נערות הזוהר הישראליות רואות בהברחת חשיש משום עבירה מוסרית שיש להתבייש בה. זה אינן ספורט מסוכן, וחלו לא כך הן חושבות עד שהן מגיעות לבית הסוהר, כמו הדוגמנית גיקי סיקלס.

הסיבה לנכונותם של העוסקים והעוסי-



חשיש בכלב
כלבי הענק מ-אקרילו שימי שו אמצעי הברחה. הראשונות שנתפסו בד-דן זו היו שתי תיירות אמריקאיות צעירות.

אירים

המברייחים האמיתיים, כפי שאתם בוודאי מבינים, לא כל כך מתו להצטלם. מה שבטוח זה שכל מברייח לחוד, ואפילו כולם ביחד, לא חתיכים כמו אירים, שהסכימה באומץ להדגים חלק משיטות ההברחה. לאירים אין שום קשר להברחות.

כיום ביתר קלות מאשר מבייחיים מקצועיים של צמח. המכירים את חילי המקצוע. הבי-רות של כמויות קטנות מאד, לשימוש אישי. קשה מאוד להצטלם, ואלה השיטות המקובלות בענף: צעיר ישראלי יפתחואר התלבש על תיירת אמריקאית מודקת ועשירה. הוא חיוך אחריה בלהט לא רגיל, ואף הפעיל את מיטב קסמיו. תוך שבועיים היא התי-אהבה בו מעל הראש, כמובן שמדי פעם נתנה לו מתנות קטנות כמו חפתים משור-בצים ביהלמים, או כתם 3000 דולר כדי שיקנה לו מזכרת לטעמו האישי. בתמורה הבטיח לה האביר גשאת אותה לאישה ולעשנה איזה מאושרת לכל החיים. המזכרת שהצעיר קנה לעצמו היתה עשי-רים קילוגרם חשיש. הוא לקח את הסחור-רה, הכניס אותה למכונת האולדסמוביל שלה, שהתיירת נתנה לו כמובן לנהוג, ונסע לבאר-שבע. שם השאיר את המכונת לשעה בידיו של רחח מוכחה, שאסם כי-חצי מהלל מיכל הבנוי, הצעיר מילא את המיכל בחשיש, את שארית המקום בבני-זין, ונסע בחזרה למלון הפאר התל-אביבי בו התגוררה ידירתו המבוגרת.

הוא הודיע לה שסיים את ענייניו בארץ, ושהוא מוכן להתחיל לעשות אותה מאו-שרת כבר עכשיו, אלא שלדעתו יותר כדאי שיתחתנו בארצות-הברית. הוא גם עמד על כך שכל אחד מהם יניע לשם לחוד, כדי

קוח במסחר זה לקחת על עצמם את ה-סיכון, ונעצה בתשיבה שהשיב פעם מדי שב-אלקטרוני משיכללו, כששאלו אותו מהי הדרך הטובה ביותר להתעשר: "ליק-נות בודל והמכור ביוקר". כמה שתחפשי, לא תמצאי מוצר שאפי-שר לזנות אותו יותר בול ולמכור אותו יותר ביוקר מאשר חשיש. קילוגרם חשיש עולה בארץ כ-100 דולר, בארצות הברית הוא נמכר בסיטונות כ-1000 דולר לערך. בכמויות קטנות, לצרכי-נים עצמם, הוא נמכר ב-3000 דולר - רויה של 3000 אחוז.

אין מתנהל הייצוא הזה? מי עוסק בו? מהן הדרכים המקובלות והלא מקובלות בהן נשתמשים המברייחים? מתי ואיך מגיעה אליהם - לפעמים - ידו של החוק?

חובבים

ומיקצועיים



ה מברייחים מתחזקים לשני סוגים. אלה שיוקחים איתם את החשיש ל-שימיש אישי, ואלה שסוחרים בו. בזמן האחרון נוהג סינדיקט הפשע האמריקאי לשלוח לארץ צעירים מתנדבים, הוא משלם להם את הוצאות הדרך, בתוספת דמי-כיס, בחמורה הם מביאים איתם בדרך-חזרה כמה קילו חשיש. צעירים אלה ניתפ-

המעיל המשולש
שיטה להברחת כמות קטנה: ללוש את החי-שיש, ולתפור אותו בין הביטנה למעיל.